

Unes altres notes vicentines en els "Apuntamientos" del P. Diago

L'historiador P. Diago, de l'Orde dels predicadors, deixà uns manuscrits que amb el nom d'*Apuntamientos* publicà en dos volums l'Acción Bibliográfica Valenciana" els anys 1936-42. En ells hem trobat algunes notes vicentines interessants i a elles ens referim en el present article.

Siga la primera referència a la nota que recorda l'acompliment dels primers cent anys de la canonització de sant Vicent Ferrer a 29 de juny de 1455, dia de sant Pere i sant Pau, i per al tal dia s'ordenà una solemne processó que havia d'anar a la casa on va nàixer el sant i havia d'anar també al convent dels Predicadors. Diem que havia d'anar, i no que hi anà, perquè eixe dia va ploure i es va diferir l'acte i es féu el 2 de juliol, dia de la Visitació. El Gremi dels Fusters féu una Roca i en ella posà un púlpit i en el púlpit, el sant predicant a moros i a jueus, totes les figures de bult, i se portaren per la Ciutat en la dita processó.

* * *

L'any 1387 la Ciutat, que féu processons per la salut del Rei En Joan, donà dos-cents florins a sant Vicent Ferrer per a les seues necessitats.

* * *

Havent mort el Rei En Martí a Barcelona, aplegaren a Murvedre notícies d'ella, així com de la vinguda de sant Vicent Ferrer. I havent Consell el dia 3 de juny de 1410, es feren aquestes dues determinacions. La primera amb aquestes paraules: "Primerament donaren poder als honrats Jurats que en la venguda e estada que deu fer ací lo Reverent Mestre Vicent Ferrer, per sermonar e celebrar misses, sia acollit ab tota sa honesta companya e per caritat los sia feta missió, dementes hi estiguen, de la pecúnia comuna de la dita vila, així com ben vist los serà".

Aquest mateix any i a 24 d'agost la vila d'Oriola dóna autorització escrita a mossén Jaume Terrés, cavaller, per tal que "rogasse a S. Vicente Ferrer que fuesse a predicar a ella". I afegix: "Ut tu habes in vita dicti Sancti".

El mateix any 1410 Xàtiva va saber que fra Vicent Ferrer tenia intenció d'anar des del nostre Regne, on es trobava, al Regne de Múrcia i d'allí al de Castella i que s'hi havia d'aturar quinze dies

o més a Xàtiva (1). El Consell allotjà i proveí el benaventurat predicador i tots els acompanyants. Un d'ells era el Pare Jofré de Blanes. De Xàtiva va marxar i predicà en el Genovés i el 8 de novembre estava a Lutxent. Aquest mateix dia el Consell de Xàtiva posà en excusió l'encàrrec del sant, és a dir, "que no consintiessen ramerars en los mesones, ni juegos en la ciudad, no sufriessen que se blasfemasse de Dios, ni de su bendita Madre ni de los Santos, y que se hiziessen otros feos pecados que la ciudad disimulava...".

Els veïns de Xàtiva Andreu Llorenç i Jaume d'Orà, en companyia d'altres i per tal que sant Vicent retornara a predicar-los, s'oferiren a buscar hostatge a les dues centes setanta persones que acompanyaven el sant, i Bernat de Malferit s'oferí a donar a menjar a cinquanta dels abans dits acompanyants.

Alguna dificultat hauria encara, no obstant aquesta important ajuda, quan en 26 del mateix novembre aquests tres cavallers s'obligaren, davant del Consell en ple, a l'allotjament i a l'alimentació de tota la Companyia del sant. La ciutat admeté l'oferiment i el Consell s'obligà a abonar totes les altres despeses i així resolgué enviar un missager al sant per a què retornara una altra vegada a la ciutat de Xàtiva.

* * *

Pel mes d'abril de 1413 passà sant Vicent per la vila de Murvedre i hi predicà i hi celebrà misses i per la seua doctrina moltes persones es mogueren a fer penitència com féu constar el Consell en 9 de maig, puix que determinà que del comú de la vila es donaren seixanta sous per tal de comprar vestes i deixuplines per als penitents que volguessen fer penitència i deixuplinar-se de nit per la vila. Així mateix el Consell de la vila sufragà l'anada i l'estada del sant i de tota la Companyia del sant. En aquell viatge anava a visitar el senyor Rei.

La Quaresma d'aquest mateix any 1413 la predicà sant Vicent a la ciutat de València per encàrrec del Consell. Els Jurats li pregaren molt de veres aquesta predicació i el sant retornà per acomplir la missió demanada. Com de costum, la Ciutat pagà les despeses del benaventurat predi-

(1) Vegeu: "Sant Vicent Ferrer a Xàtiva". *L'Altar del Mercat*, any XLIV, núm. 44, València, abril, 1953.

cador i les de la Companyia que el seguia a totes bandes.

València tenia aleshores una gran necessitat que el sant intervinguera en la pacificació dels esperits alterats per la convivència dels ciutadans. Feia trenta anys que els jueus s'havien convertit; però medraven poc en el cristianisme. Sant Vicent, en la predicació d'aquesta Quaresma, desenrotllà la teoria que era un greu inconvenient que estigueren junts els jueus en la juderia i proposava el remei que acceptà la Ciutat, manant el Consell amb gran rigor que es buidara la juderia i que arrendaren cases per la Ciutat per tal de viure —de conviure, podríem dir— amb els cristians vells.

* * *

Com déiem més amunt, sant Vicent fón cano- nitzat en 29 de juny de 1455, dia de sant Pere i sant Pau. Doncs bé; la notícia no es féu pública a València fins l'any següent, en la Seu, i amb tal motiu es féu festa grossa i molt alegre. La Ciutat donà cinquanta timbres (1) al convent dels Predicadors per a ajudar a fer el retaule del sant.

* * *

(1) *Timbre*: escut, segell, senyal. En *Tirant lo Blanc* llegim: "sobre lo elm stigua lo timbre de la divisa que voldrà".

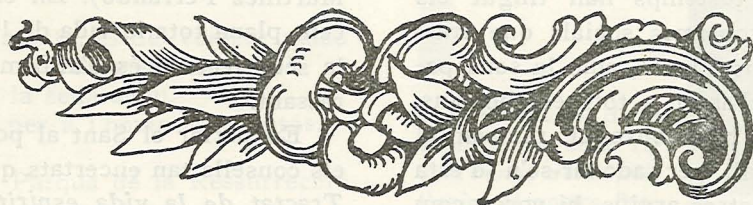
Algunes altres notes trobem en els tals *Apun- tamientos* del P. Diago, tals com la data (20 d'oc- tubre de 1533) de l'arribada dels ossos de sant Vicent, donació del Rei de França al convent dels Predicadors de València; la data (28 d'octubre de 1601) de l'entrada de la canella de la cama de sant Vicent que envià la Reina de França al Pa- triarca don Juan de Ribera. Fón entrada amb pro- cessó general amb les banderes dels Oficis i amb els gegants. La portaren a la Seu i d'allí, al Se- minari.

Així també s'hi troba la notícia que la imatge de Sant Vicent, de plata, amb els corresponents tabernacle i peana, també de plata —"pieça de grande estima y digna de ser vista"— que costà a la Ciutat cinc mil ducats i fón depositada en la sagristia de la Seu per a la processó de cada any; la del 1606 se celebrà el dia 15 d'abril.

La darrera nota és la que en 7 d'abril de 1607 entrà a València la relíquia de la costella de sant Vicent Ferrer que envià don Joan de l'Aguila a la Ciutat i, diu l'historiador Diago, és la que està en la Seu.

Prou per a avui. És d'esperar que durant el present any, preparatori de la commemoració del cinqué centenari de la canonització de Sant Vicent Ferrer, totes quantes persones puguen, vullguen divulgar les paraules i les actuacions d'aquest gran valencià.

CARLES SALVADOR

CONCURS LITERARI VICENTÍ

C R I D A

Per tal d'honorar la santedat i la valencianitat de fra Vicent Ferrer, amb motiu del V Centenari de la seua canonització, LLETRES VALENCIANES convoca tots els poetes i escriptors en valenciana llengua a un Concurs Literari Vicentí sota les següents

B A S E S

1. Serà elegida la millor composició poètica que no excedint de 100 (cent) versos, cante sant Vicent Ferrer en qualsevol aspecte de la seua vida.
2. Serà elegida la millor prosa que no exce-

dint de 8 (vuit) quartilles, narre qualsevol passatge de la vida de sant Vicent Ferrer.

3. L'autor de cada treball elegit serà premiat amb un exemplar del *Diccionari valencià i de la rima*, del distingit professor senyor Francesc Ferrer i Pastor, en curs de publicació.

4. Tant al tema en vers com al tema en prosa podran adjudicar-se accèssits honorífics.

5. Els treballs premiats se publicaran en L'ALTAR DEL MERCAT del pròxim any 1955, així com el fall del Jurat.

6. Tots els treballs —escrits a màquina, a doble espai i per una sola cara, amb la firma i el domicili de l'autor—, s'enviaran a *Lletres Valencianes*, carrer de la Tapineria, 2, ciutat de València, abans del dia 1 de març de 1955.